

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/31/2016
Identifikačné číslo spisu: 6714010852
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6714010852.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného H. C. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Bernarda Pekára, PhD., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2015, sp. zn. 2To 37/2015 na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného H. C. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 25. marca 2015, sp. zn. 3T 172/2014 bol obvinený H. C. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. ako páchatel' za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. augusta 2014 v čase okolo 04.00 h v meste N., okres N. na J. pred vchodom obytného domu č. XX fyzicky napadol svoju tehotnú manželku T. C., nar. XX. Y. XXXX tým spôsobom, že ju s presne nestotožneným predmetom pichol do pravej strany hrudníka, čím T. C., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom N., R. U. XXXX/X, prechodne bytom N., D. P. XX spôsobil zranenie a to penetrujúcu bodnú ranu pravej prednej hrudnej steny s rozvojom pneumothoraxu, teda s kolapsom pľúcneho parenchýmu pravých pľúc s prítomnosťou masívneho hemothoraxu - krvácania do pravej pohrudnicovej dutiny, ktoré spôsobilo cirkulačný šok pri závažnom krvácaní do hrudnej dutiny, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 10 týždňov, t. j. 70 dní, kde uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol

pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006 spáchaného v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 34/00 zo dňa 28. apríla 2000, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 05.

novembra 2002,

pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006 a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 40/05 zo dňa 03. júna 2005, právoplatným dňa 31. augusta 2005, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody s použitím ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006 v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 29. septembra 2009, kedy bol rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Pp 65/05 podmienečne prepustený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, ods. 7, § 41 ods. 1, § 47 ods. 2 a § 437 ods. 5 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému T. N. F., a. s. A., I. X škodu vo výške 2.950,49 €.

Na podklade odvolania obvineného voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 10. júna 2015, sp. zn. 2To/37/2015 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie obvinený H. C..

V podstate tak, ako v podanom odvolaní namietol v ňom nesprávne zistenie skutkového stavu a jeho právne posúdenie s tým, že neobstojí tvrdenie krajského súdu, že spáchal predmetný skutok. Veľmi podrobne hodnotil vykonané dôkazy zo svojho uhla pohľadu s tým, že nebolo nimi spoľahlivo preukázané, že on bol páchatelom skutku. Na záver dovolania preto navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu bolo porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo a to v jeho neprospech, rozhodnutia súdov obidvoch stupňov zrušil a Okresnému súdu Zvolen prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor okresnej prokuratúry Zvolen vo svojom vyjadrení uviedol, že obvinený v podanom dovolaní vyslovuje nesúhlas so skutkovými zisteniami súdov obidvoch stupňov a žiada, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona. Napáda najmä skutkové zistenia, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. a poukázal na znenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie zákonné a správne, a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) ako nedôvodné odmietol.

Poškodená T. C. v písomnom podaní z 30. augusta 2016, doručeného prvostupňovému súdu 31. augusta 2016 uviedla, že obvinený skutok nespáchal, na jeho spáchanie žiaden dôvod nemal a skutočný páchatel z miesta činu ušiel.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.) a v zákonom stanovenej

lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia), odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia môže zahŕňať aj nedostatočné posúdenie okolností a zákonných podmienok pre postup podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

Obvinený v podstate v podanom dovolaní namieta nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov a nesprávne zistenie skutkového stavu, súdmi obidvoch stupňov a zároveň sám tieto hodnotí zo svojho uhla pohľadu s tým, že skutok nespáchal.

Pretože správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, týmito námietkami sa dovolací súd nezaoberal.

Naopak pri skúmaní dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd dospel k záveru, že správne a v súlade so zákonom postupovali súdy obidvoch stupňov, keď na podklade skutku ustáleného v skutkovej vete konanie obvineného právne posúdili ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Skutok ustálený v skutkovej vete obsahuje všetky zákonné znaky uvedených trestných činov, pretože obvinený svojím konaním inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a na tehotnej žene, pričom bol za takýto trestný čin uvedený v ustanovení § 47 ods. 2 Tr. zák. dvakrát odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a na mieste prístupnom verejnosti sa dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

Súdy obidvoch stupňov v odôvodnení svojich rozhodnutí pritom podrobne vysvetlili svoje úvahy týkajúce sa právneho posúdenia konania obvineného.

V posudzovanom prípade k nesprávne použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia nedošlo.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.